

Charlie si přála, aby se jí lidi taky takhle klidili z cesty. Vince to ale trápilo, a tak každého, kdo se jim takhle vyhnul, sjela co nejhnusnějším pohledem.

Když Charlie obcházela další kolečko mezi stoly, řekla jí Doreen: „Dala bych si zázvorové pivo. Na žaludek.“

Vypadalo to, že Odette se soustředí na své spolence.

„Dobře. No, tak o co jde?“

„Myslím, že je Adam zase na tahu,“ řekla Doreen, když před ní Charlie položila pití spolu s ubrouskem. „Volali mi z kasina. Pokud v pondělí nepříjde, vyrazí ho. Neustále se mu snažím dovolat na mobil, ale nebere mi to.“

Charlie a Doreen nikdy nebyly vysloveně kamarádky, pohybovaly se ale v podobném okruhu lidí. A občas se zdálo, že fakt, že někoho znáte dostatečně dlouho, je důležitější než to, jestli ho máte rádi nebo ne.

Charlie si povzdychla. „A co chceš po mně?“

„Najdi ho a zaříd, aby přišel domů,“ řekla Doreen. „Možná bys mu mohla připomenout, že má děcko.“

„Nevím, jak bych ho já mohla k čemukoli přimět,“ vykrucovala se Charlie.

„To kvůli tobě je Adam takový,“ řekla jí Doreen. „Neustále bere zakázky, které jsou příliš nebezpečné.“

„A proč by to jako měla být moje vina?“ Charlie začala utírat úsek baru před sebou, aby se něčím zaměstnala.

„Protože ho Balthazar neustále porovnává s tebou. Adam se snaží vyrovnat tvou debilní reputaci. Ale ne každé je rozenej zločinec.“

Doreenin partner Adam pracoval jako dealer blackjacku ve Springfieldském kasinu a poté, co Charlie skončila, začal na půl úvazku dělat pro Balthazara. Možná si myslel, že zvládnutí sraček, které se občas semelou kolem stolů v kasinu, ho připravilo na okrádání šeráků. Charlie měla taky podezření, že si Adam myslel, že když to zvládá ona, nemůže to být tak těžké.

„Můžeme to probrat, až mi skončí směna,“ prohlásila Charlie s povzdechem a myslela na všechny důvody, proč by se z toho měla vyhat.

Zaprvé, ona byla ta poslední, koho by Adam rád viděl, nezávisle na situaci.

A zadruhé, z tohohle jí nic nekápne.

Proslýchalo se, že Adam utrácel všechno, co si vydělal u Balthazara, za bliss – drobné pošouchnutí stínu, které člověku umožňovalo hodiny zírat do prázdna a nechat skrz sebe proudit báječné emoce. Adam teď nejspíš ležel na zádech někde v hotelu, cítil se fakt božsky a to poslední, co si přál, nejspíš bylo, aby ho Charlie odtáhla domů dřív, než jeho trip skončí.

Charlie se podívala na Doreen, která byla naopak to poslední, co si momentálně přála ona. Seděla na konci baru a zkormoučeně si pohrávala s míchátkem.

Charlie se zrovna dala do hledání sifonové lahve, když ji hlasitá rána donutila vzhlednout.

Chlápek v tvídě, který si před chvilkou objednal „ne-příliš-sladký“ bourbon, byl teď na všech čtyřech poblíž prázdného jeviště zamotaný do rudé sametové opony. Nad ním stála jedna z goril, které hlídaly stínový salon, chlap jménem Joey Aspirins, a vypadal, jako by se nemohl rozhodnout, jestli ho má nakopnout do obličeje nebo ne.

Balthazar je následoval po schodech nahoru a řval z plných plic. „To ses asi posral, podstrkovat mi něco takovýho? Chceš, aby to vypadalo, že já jsem ten, kdo ukradl *Liber Noctem*? Koukej odsud vypadnout!“

„Tak to není,“ protestoval tvídák. „Salt je zoufalý a snaží se dostat zpátky aspoň kousek. Zaplatí fakt pořádný balík...“

Charlie sebou při Saltově jméně trhla.

Po všem, co viděla a udělala, ji rozhodilo máloco. Ale myšlenka na něj to spolehlivě dokázala vždycky.

„Zavři hubu a padej.“ Balthazar ukázal ke dveřím.

„Co se děje?“ vyptávala se Doreen. Charlie zavrtěla hlavou a sledovala, jak Joey Aspirins postrkuje chudáka v tvídě k východu. Odette se zvedla, aby si promluvila s Balthazarem, mluvili ale příliš tiše, než aby Charlie cokoli zaslechla.